

NOVOROČNÍ GOLF

Martin Motloch

e-book

The background of the cover is a photograph of a winter landscape. In the foreground, a large, weathered stone pillar stands on a snow-dusted ground. The middle ground shows rolling hills covered in snow, with some small trees and structures visible. The sky is a mix of light blue and soft orange, suggesting a sunrise or sunset. The overall mood is serene and quiet.

Booket.cz

Copyright © Booket.cz

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této knihy nemůže být reprodukována, uložena v archivačním systému nebo přenášena v jakékoliv formě nebo prostředky na jiné médium, mechanicky, fotokopírováním, záznamem, skenování nebo elektronicky, bez předchozího písemného souhlasu vydavatele.

Vydavatel

Titul NOVOROČNÍ GOLF - vydalo nakladatelství Booket.cz, jako svoji 25. publikaci. Vydání první.

© Booket.cz 2016

© Cover, design a typo Martin Motloch

NOVOROČNÍ GOLF

Toho roku Léta Páně devatenáctjedna to vypadalo, že snad pořádná zima na Böhmerwald ani nedorazí. Celý podzim se snášel na lesy kolem Luppetschringu řídký déšť, který některé dny přecházel na pár hodin téměř nepostřehnutelně v drobné mženi. Teprve dva dny před svatým Martinem přes noc poklesla teplota zničehonic pod bod mrazu, během dalšího dne nasněžilo tak na půl lokte sněhu a pak schluss. Obloha se vyjasnila do šmolкова, a nízko nad horizontem se přes den líně převalovalo mrazivé slunce.

Když začátkem prosince vyšla děvčata z Goblenz natrhat barborky, na mnohých místech pastvin už nízká pokrývka sněhu postupně odtála a mezi šedobílými ostrůvky počala vykukovat letní ostrice. Většina větviček děvčatům na Štědrý den vykvetla, a tak se z rolnických stavení kolem chladné Moldau ozýval na Štědrý den smích a veselé popěvky. Ale už na Boží hod uhodily mrazy, obloha zlověstně potemněla a od Frýdavy se začal zvedat ostrý vítr.

Rodina Franze Schittera žila v tomto koutě země už po několik století. Jeho předkové byli uhlíři, dřevorubci a později plavci, kteří sváželi dřevo ze šumavských hvozdů dolů po řece. Lidé vesměs bohabojní, prostí a až na nějakou tu černou ovci, která se občas vyskytne v každé rodině, lidé slušní. A Franz Schitter

nebyl jiný. Byl to poctivej, hromotluckej chlap. A takový byl i toho posledního dne večer roku 1901, kdy si prošlapával cestu vysokým sněhem od Frieburgu do Slupečné.

Šišatý měsíc zářil vysoko na mrazivé obloze a blikající světýlka dřevěných stavení byla už na dohled, když Franze zaslechl výkřik děsu, útržek slov, na okamžik ztracený v kvílivém, zimním vichru. Zoufalé volání o pomoc. Otočil hlavu, a když zahlédl nedaleko lesa siluety zápasících postav, nezaváhal ani okamžik a s hněvem se vrhnul tím směrem.

Franz Schitter té poslední prosincové noci roku 1901 zachránil doktora Münze, kterého nedaleko Slupečné přepadli pobudové, pašeráci lihu z německého Silbachu, kteří se vraceli cestu domů notně posílení horkým punčem. On však takové štěstí neměl. Jeden z nich ve zmatku nastalé pranice namířil na Schitterovu hrud' revolver Lefauchaux a zmáčkl spoušť.

Druhého dne našli dřevaři jeho polozapadané tělo prvním novoročním sněhem. Doktor Münze mu z vděčnosti nechal postavit prostý kamenný pomníček s křížkem. Stojí tam v polích nad Lipnem dodnes.

Když koncem roku 2001 stál pan Truhlář na ostrohu skalnatého výběžku nedaleko přístaviště výletních lodí v Lipně nad Vltavou

a díval se na zamrzlou plochu jezera, nevěděl dočista nic o tom pomníčku, ani o příběhu, který mu předcházel.

Opíral se o vetché dřevěné zábradlí a kolem nohou se mu motal jeho Artur, hrubosrstý jezevčík, který se na svého pána v tu chvíli díval poněkud vyčítavě. Bylo zima a Artura zábyly pacičky.

Pan Truhlář si ten povánoční pobyt v Lipně na Lipně (jak si pro sebe říkával) nevybral náhodou. Před více než rokem mu zemřela žena. Byli spolu třicet let. Minulé vánoce trávil u své dcery, která ho k nim zvala i letos. Ale moravská Třebíč, kde s rodinou bydlela, mu připadala poněkud z ruky. Pan Truhlář si uvědomoval, že je to přeci jen výmluva, že prostě ty poslední dny roku chce být někde sám, někde jinde, jen s mlčenlivým Arturem.

Ale možná ten hlavní důvod byl, že jeho otec, jako mladý stavař pomáhal v letech po válce budovat Lipenskou údolní nádrž. Naše Lipno, jak s oblibou později zdůrazňoval.

Plány na velkou vodní nádrž na Lipně byly ale mnohem starší. Začaly už po velké povodni v roce 1890, kdy byla vydána inženýrem Danielem brožura o návrhu zřízení menších přehrad na horní Vltavě a jejich přítocích, které měly zabránit častým povodním a záplavám.

Myšlenkou se tehdy dokonce zabýval sněm království Českého a stavební rada Jirsík v roce 1899 podal návrh na výstavbu několika dalších přehrad. Došlo i k projednávání celého

projektu, ale zemědělci nebyli tehdy ochotni prodat své pozemky. A tak Lipno muselo počkat ještě dalších padesát let. Celou záležitost poněkud absurdně vyřešil poválečný odsun německy mluvícího obyvatelstva a následná kolektivizace hospodářské půdy. Velkému dílu už nic nestálo v cestě. Údolní nádrž Lipno či Lipenská přehrada byla vybudovaná na řece Vltavě v letech 1952-1959. Ale vraťme se zase zpět.

Už koncem listopadu si po telefonu domluvil pan Truhlář ubytování v jednom z penzionů, kterých tady vyrostlo jako hub po dešti. Táta by to tady nepoznal, říkal si, když se s Arturem vydával na procházky po okolí. Na břehu jezera se rozprostírala nedávno vybudovaná moderní Marína - kotviště lodí pro milovníky jachtingu i novodobé zbohatlíky. Moderní komplex apartmánů od holandských investorů, sice do okolní krajiny zrovna příliš citlivě nezapadal, ale vzhledem k tomu, že pomalu doznívala éra tzv. podnikatelského baroka - mohlo to dopadnout podstatně hůř.

Každý den dopoledne vyjížděl na místa, které si předtím našel na mapě. On měl vlastně ty mapy dvě. Jednu moderní s vyznačením tras pro cyklisty i pěší a jednu starou, historickou. Turistickou mapu z roku 1912 s dvojjazyčným, místopisným názvoslovím. Mapu krajiny, která z velké části skončila zatopená vodou budoucí Vodní nádrže Lipno. V předvečer každé výpravy pečlivě porovnával oba tisky, se zvětšovací sklem luštil tajuplné německé nápisy i kartografické značky. Před očima se mu jako z mlhy stoupající nad řekou znovu vynořovaly zmizelé vesnice, dvorce, údolí či polní cesty.

Odpoledne, obvykle tak kolem druhé, třetí hodiny se vydával sám, následován Arturem v zeleném, filcovém oblečku na procházku po blízkém okolí. Courali pomalým krokem kolem zamrzlého jezera, vydali se na hráz přehrady, nebo si to namířili směrem ke kempu Mořina. I když Artur sníh miloval, ta hodinka strávená venku jim oběma stačila.

Poslední den toho roku se odpoledne vydal pan Truhlář na procházku do Slupečné. Zaujal ho ukazatel a směrovka ke golfovému hřišti. Když stoupal úzkou, zasněženou silnicí od Lipna, zeptal se na správný směr starého muže s červeným kulichem, který s prázdným baťohem mířil dolů do městečka, nejspíš na poslední letošní nákup do supermarketu u lanové dráhy. Zastavili se oba na okamžik při okraji prohrnuté vozovky.

"Dobrý den...prosím vás, jdeme dobře ke golfovému hřišti?" zeptal se.

"Dobrej...dete dobře, ale klub je přes zimu zavřenej." odpověděl muž a zkoumavě si ho prohlédl.

"To nevadí, já stejně tenhle golf nehraju. Jdeme jen na procházku," řekl pan Truhlář a pohlédl na Artura.

"To jo! Hned támhle u borovic zahýbá cesta ke hřišti. A pospěšte si. Vono to hřiště stejně dlouho nevydrží!" ukázal rukou starý muž.

"Nevydrží?" odpověděl otázkou pan Truhlář.

"No, nevydrží. Krajina je tu pěkná, což voto, ale to místo nejní vhodný." ukončil krátkou rozpravu muž a podíval se rychle směrem k Lipnu.

"Tak děkujeme," řekl pan Truhlář i za Artura a dodal: "Jo a hezký Nový rok přeji."

"I vám vinšuju!" otočil se rázovitě muž, přiložil dva prsty ke kulichu na pozdrav a vyrazil po silnici, jako by chtěl dohnat právě zmeškaný čas.

Golfové hřiště bylo pod sněhem. K místům, kde nejspíš bylo parkoviště, vedly vyjeté stopy aut. Ale dnes tu nestálo ani jedno. Dole pod svahem byla rozlehlá, nová budova klubovny s nízkou, sedlovou střechou. Na prosklených dveřích byl přilepen papír s nápisem CLOSED.

Je vidět, že golf je původem ze Skotska, pomyslel si s úsměvem pan Truhlář a vypustil Artura z řemínku. Pes začal radostně poštěkávat a běhat v kruzích kolem svého pána. Z bílého nebe se začaly jako na povel velkého režiséra pomalu snášet drobné vločky.

Po bílém, panensky zasněženém poli vedla od parkoviště dvojice šlápot. Velkých mužských bot. Tam a zpět. Pan Truhlář se podíval po jejich směru. Pár desítek metrů od něj se v bílém povlaku krajiny rýsoval tmavý objekt. Snad Boží muka, nebo nějaký náhrobek, napadlo ho. Vydal se k němu, radostně následován Arturem. Opatrně našlapoval do otisků cizích stop. Zastavil se až několik metrů od kamenného pomníčku s malým křížkem.

Ve mělce vytesané nice stála opřena stará golfová hůl a u ní notně obehnaný míček. Pan Truhlář tiše stál, díval se na tu

podivuhodnou, romantickou novoroční instalaci a přemýšlel o jejím důvodu. Třeba někomu zemřel přítel, třeba je to přání, úlitba pro příští rok. Kdoví? Dole na úpatí podstavce, za řídkým trsem žlutavé trávy byly obtížně rozpoznatelné iniciály FSch a letopočet 1901. Ze zamyšlení ho vyrušilo krátké, ostré zaštěknutí Artura. Pan Truhlář ho vzal opatrně do náruče a vydal se zpátky k Lipnu.

Příchod Nového roku sledoval za okny pokoje v penzionu. Studoval mapy, vypil láhev červeného Merlotu a vracel se v myšlenkách ke vzpomínkám na svoji ženu. Přemýšlel o své dceři, o novoročních předsevzetích a o golfové holi opřené o kamenný křížek. Venku tříštivě vybuchovaly petardy a prskající světlice ozařovaly barevným květy šumavské nebe. Artur si zalezl pod peřinu. Venkovní hluk sem našťěstí přes dvojítá plastová okna nedoléhal s takovou intenzitou.

Brzy po ránu si vzal fotoaparát, naložil Artura na zadní sedadlo auta a vyjel ke golfovému hřišti. Napadlo ho, že by to mohly být docela hezké, stylové záběry s golfovým pomníčkem. Když ze silničky pod Slupečnou odbočil na parkoviště, musel prudce zabrzdit. Na místě včera opuštěném stály vedle sebe dva policejní vozy. Několik mužů pozorně prohledávalo okolí budovy. Jeden z policistů právě fotografoval vstupní dveře klubovny. Další z policistů se otočil a vykročil vstříc k jeho autu.

Pan Truhlář ochotně poskytl výpověď. Vysvětlil, co tam dělá, hovořil o včerejšku, o vycházce se psem, o pomníčku, o golfové holi. Pomohl identifikovat stopy svých bot. Ukázal, kudy šel a

proč. Policista zkontroloval jeho občanku, řidičský průkaz a zapsal ještě další údaje, které pokládal za důležité. Vyšetřovatelé pomalu končili svou práci, když mu policista poděkoval a na odchod zasalutoval.

Pan Truhlář nasedl do auta, uklidnil Artura a nastartoval vůz. V hlavě si srovnával informace od policisty. Neúspěšný pokus o násilné vniknutí do cizího objektu. Poškození vstupních dveří a snaha o vylomení zámku. Podle rozvoru kol a velikosti pneumatik se nejspíš jednalo s velkou pravděpodobností o malý vůz Opel Corsa. A tak jedinou věc, kterou si pachatel patrně odnesl, byla ta stará golfová hůl s míčkem. No, nic moc - pomyslel si pan Truhlář, když vjížděl na kruhový objezd na okraji Lipna. Artur se pacičkami opíral o zadní okno a pozoroval zvědavě okolí.

Druhý den po Novém roku dopoledne pan Truhlář uklidil, předal pokoj, odevzdal klíčky a rozloučil se s majiteli penzionu. Když projížděl po hrázi přehrady směrem k Vyššímu Brodu, zpomalil a podíval se na zamrzlou vodní pláň. Bílá krajina okolních kopců byla v té chvíli mlčenlivá, zahalená do mlhového oparu tisíciletých tajemství.

Epilog

Prvního dne Léta Páně dvoutisícíhodruhého havaroval poblíž Kaplice v odcizeném automobilu zn. Opel Corsa 28letý

recidivista R.K. Při smyku na zledovatělé vozovce vylétlo auto ze silnice a narazilo do Božích muk, stojících nedaleko v poli. Kovový shift staré golfové hole, kterou měl řidič položenou na sedadle spolujezdce, mu při nárazu vnikl do břišní dutiny a perforoval játra. Vzhledem k malému novoročnímu provozu na uvedené komunikaci byla nehoda nahlášena až kolem poledne. R.K. vykrvácel ještě před příjezdem vozu Záchrané služby.

Roku 2011 již golfové hřiště pod Slupečnou u Lipna nebylo v provozu.

Booket.cz

Publikace na klíč

Návrh a výroba

Book trailery

e-Publishing

e-Katalogy

Ilustrace

Grafika

zvolený formát publikace

editace textu

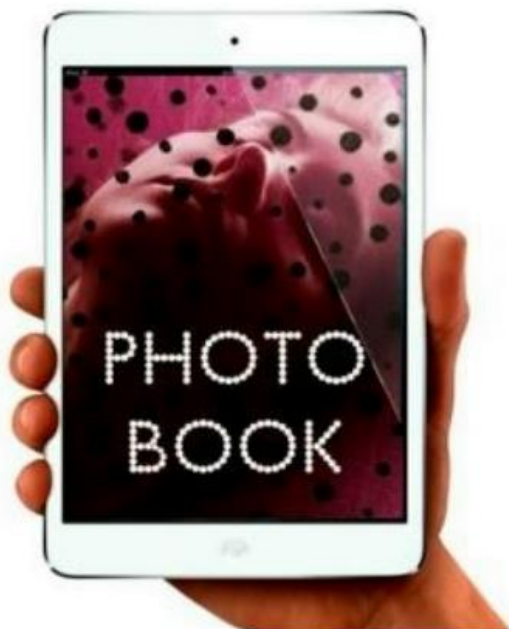
věnování

e-Xlibris

DRM

Booket.cz

Váš chytrý telefon či tablet si zaslouží
NĚCO VÝJMEČNÉHO!